EVANGELIET ETTER DE FATTIGE I ÅNDEN

Det er allment kjent at Moralen i Det Gamle
Testamentet ikke holder mål lenger -

men Jesus, han gjorde jo alt godt igjen?

Dette lille skriftet er et forsøk på å vise at det var
Nettopp det han ikke gjorde:

Han gav de samme overgrep en human, moderne
Rettferdiggjørelse.

Beviset er den Kristnes fornærmede tone når noen
beskylder ham for å tro på eventyr:
- Det dreier seg om Kjærlighet!

Kanskje, men hvorfor hadde vi en plikt til å tro på
den, på den måten den er blitt overlevert til oss?

Den Platonske Kjærlighet var jo et mislykket konsept?
Kanskje også den Kristne, Moralske Kjærlighet var det?

Dette skriftet er et forsøk på en seriøs kritikk av Jesus: “Han som reiste mennesker opp igjen, etter at alle andre hadde forlatt dem”, etter at han har blitt mistolket, feilsitert og misbrukt opp gjennom Tidene - men som begynner å tre klarere frem i våre dager:

Dette lille skriftet på omtrent hundre
sider er et forsøk på å la dem Det Nye
Testamente handler om, De Fattige I Ånden,
selv få komme i forgrunnen og uttale seg
på egen hånd, ut i fra sine forutsetninger,
om sin situasjon, og ikke minst - sin Moral!
I stedet for å bli representert av andre -
som baserer en hel virkelighetsforståelse
på dem helt ut fra sine egne behov:

- Du skal ransake din tro!

Ludvig Holberg,
Moralske Tanker.

- La ingen bli stående utenfor ditt Rike!

Bønn fra “De Apostoliske Konstitusjonene”.

Profeten Sakarias; 14. Kapittel:

All forskjell mellom Hellig og Vanhellig,
og all blanding av fromme og ugudelige,
skal opphøre; alt skal være hellig.

- Velsignet være de med rettigheter,
  for de trenger verken Gud, Profeter
  eller Nestekjærligheten!

De to viktigste ugyldiggjørelsene av Jesus og Kristendommen:

Jesus baserte Sin nødvendighet (ikke deres) i å helbrede og frelse blinde, døve, stumme og demonbesatte.

Den personlighet de hadde, de meninger de hadde, de erfaringer de hadde slipper ikke frem i lyset ut av Historiens mørke.

Og hvem vet;
Kanskje hadde de ingen meninger og erfaringer -
de ble seg selv, fikk sin verdi gjennom Jesus Kristus ---

De blir ikke vurdert ut fra sine liv og personlighet,
De blir vurdert ut fra Gruppeidentiteten ---

Blind, døv, stum og demonbesatt -

Man kan endog forestille seg at disse gruppene selv kunne
dannet en motsetning til en person, en ide, en gruppe,
en stat - autoritetene i virkeligheten.

I stedet for at Jesus brukte dem for å skape sin motsetning, gjøre seg til motsetning til noe, ta kontroll over noe, definere noe ---

Jesus brukte andres synd og andres uføre for å gi seg selv makt -
definere noe ---

*

Det at mennesket var Syndig og trengte frelse var i de gamle sivilisasjoner det samme som at man er undertrykket og trenger rettigheter i dag ---!

Det var så langt de var kommet, det var slik det fremsto for dem -

I dag ville Jesus ikke ofret seg for våre synder, men for våre rettigheter ---!!!

En eneste genial omveltning av perspektivet endrer hele virkelighetsbildet - og endrer med ett slag hele grunnlaget for hele vår Vestlige sivilisasjon og kulturkrets.

*

De fattige, utslåtte og elendige tenker ikke på
Moral, men på rettigheter -
det er det som er viktig for dem.

Synderne i Bibelen:

Trollmennene, Horkarlene og Løgnerne -

er de utslåtte og elendige, de undertrykkede,
de sosiale kategorier man har fordommer mot ---

som plent nekter å underkaste seg sosiale autori-
teter ved å la seg -Frelse!

Dette er de som Dag og Natt i all evighet brenner
i Ildsjøen!

-Synd! er et annet ord for “Den man har for-
dommer mot”.

- Jesus døde ikke for dine synder, men for våre plikter - opptre som en medborger!

Kristendommen er ikke Frelse fra Synden,
men fra Samfunnsformen!

Kristendommen ødelagt ved en enkel for-
andring - ved å tenke lengre:

Jesus skulle ikke helbredet syke og døve -
men behandlet dem som likeverdige.

Kjærlighetsbudet:

- Du skal elske din neste som deg selv!

hindrer individet fra å ha rettigheter (egoisme) og gir Kollektivet rettigheter (Kjærlighet) over individet.

Eller enda verre:

Kollektivet definerer våre rettigheter - (Menneskerettigheter for Kvinner, Slaver, Arbeidere, Barn og Dyr) -

gjennom Kollektivets behov -

(Makt, kontroll, autoriteter, overgrep, tankeløs lidenskap, villfarelser, forkjært og misforstått psykologi).

Omfortolkning:

Jesu Frelseslære er erkjennelse og selvovervinnelse -
det er det personlige grunnlag for:
-Elsk din neste som deg selv! Og det Psykologiske
fundament for hans omgang med Tollere og Syndere.

Jesus fordømmer ikke de som ikke tror -
men de som ikke erkjenner.

Erkjenner hva da?

Guds Godhet mot alle og Tollernes og Syndernes
Menneskelige kvalitet.

De som ikke erkjenner dette er dømt til Evig fortapelse.

*

Jesu Mirakler er Symbolske Allegorier for sosial revolusjon - frigjørelse fra sosial, personlig, religiøs, økonomisk eller kulturell avmakt - et sosialt og personlig fremskritt.

(Da Jesus så henne, kalte han henne til seg
og sa til henne:
-Kvinne! Du er løst fra din vanmakt!).

*

Jesus Kristus representerer forakt for blinde, stumme, halte, døve og demonbesatte.

Han reduserer dem -
de er først og fremst en sykdom de trenger å bli kurert for;
som de til og med må underkaste seg Ham og de jordiske myndigheter for å bli fri fra!!!

I stedet for å være ressurssterke som lever med en sykdom ---

Han fortrenger de fra samfunnet -

Stiller betingelser, hans betingelser, for deres kur -
noe han absolutt ikke har noen rett til å gjøre!

De Religiøse trekkes mot sykdommer - ikke mot ressurser ---!

I dette er de på linje med Nasjonalsosialistene ---

- Mindretallets Rettigheter er viktigere enn flertallets moral!!!

Den tradisjonelle Jesus i Det Nye Testamente var et viktig skritt fremover i den Antikke Verden, vil mange si.

Den tradisjonelle fremstillingen er at han brøt ned skiller med budskapet om tilgivelse og nestekjærlighet.

Men det heftet en grov feil ved metoden:

Han frigjorde de undertrykkede, de Fattige i Ånden -
men ved å si at de syndet mot Gud, i stedet for å si at
de var undertrykket i et samfunn som hatet dem -
det ville vel vært nærmere Sannheten.

Ved at de underkastet seg Gud i stedet for at de underkastet seg Samfunnet fant de en ny Hersker og en ny undertrykkende moral ble dem gitt i Dåpen og Nattverden.

De erstattet en som undertrykket dem med en annen -

Det var så lang man kunne gå -

*

Det er ikke en motsetning mellom Synd og Frelse -
men mellom Offer og Overgriper.

Da blir “Synderen” noe positivt -

“Synderen” blir et historisk offer ---

Man kunne nesten si, med en undertone av bitterhet
og dyp, dyp erfaring at Jesus ikke tilgir våre synder,
men at han forstår bakgrunnen for dem.

Og det, og det alene er grunnlaget for forholdelsen.

Og til slutt, et siste ord - sagt mot Paulus:

-Slett ikke alle er tyver, horkarler og løgnere,
men mennesker med både Gode og dårlige
karakteregenskaper ---

Synden den Korsfestede frelser oss fra er ikke Homofili og Drukkenskap, men det å fordømme disse Gruppene:

(Døm ikke, så skal du ikke bli dømt -
det finnes det grunnlag for i Bibelen, men dette perspektivet har aldri blitt anvendt, hvorfor skulle det ellers være kontroversielt?).

Fordømmelsen er en synd - ikke å være en synder.

Dette finnes det som sagt grunnlag for i Bibelen, men det brukes kun som Åndelig vekker, forsvar mot dårlig samvittighet, eller i beste fall; argument mot kritikere.

For å ta det hele videre:

Kristendommen har i seg både bekjempelsen av Synd, tilgivelsen av Synd, og at fordømmelsen av Synd er det som egentlig er en Synd.

Det er dette tredelte syn på Synd som har vært Kristendommens styrke som vestlig samfunnsinstitusjon -

Men det er like mye dens store, historiske svakhet:

at den ikke sier en ting om Synd, om virkeligheten, om menneskene - den sier alt, som et følelsesmessig raseri, som vil kneble deg - og slik forvirrer den oss.

I stedet for å basere sin religiøse tro, sitt forsøk på å frelse verden fra Sykdom, Ondskap og Lidelse, på et komplisert syn på virkeligheten der en både bekjemper, tilgir og overvinner ideen om Synd - reduserer man denne Bevisstheten til en en følelsesmessig forpøblet Mennesketype; Irrasjonell og hevnsulten.

Hatet, raseriet, sjalusien - fordommene:
Den Irrasjonelle fortolkning av virkeligheten -
det er alt som er igjen.

De evner kort sagt ikke å forholde seg til det kompliserte i denne tredelingen, skille mellom delene - den blir en metode, ikke en innsikt.

Bare den mektige kan tilgi Synd;

det svake offer må også tilgi, ikke Synd (heksen),
men overgrep.

Det første er en handling oppstått av Makt og Status:

noen fordømmes -

Den siste er en handling hvor en forsones:

Noen nektes å føle på en bestemt måte, ting skal returnere til sitt vanlige.

Kristendommen opererer altså med to ulike tilgivelses-begreper, og dette er en metode for å forvirre og blende oss!

Ideelt sett:

Den synden Jesus tilgir er de sosialt utstøtte:

(Menn som ligger med menn, trollkarler og alenemødre) -

Ikke Menneskehandlere, krigsforbrytere og voldtektsmenn.

Tilgivelse som skjult fordømmelse:

Man "Tilgir" den man har fordommer mot, man hater ham ikke.

Dette oppretter et sosialt status-forhold mellom to på et følelsesmessig falskt grunnlag.

Jesu tilgivelse har vært å tilgi forbryterne -
de som gjennom sin synd bryter sosiale normer:
ikke de sosialt utstøtte.

Det er de samme mennesker:

(Hekser, drukkenbolter, øretutere, løgnere, utro kvinner, voldtatte kvinner, tyver) -

som tilgis, men perspektivet på hvem Jesus var,
er helt og holdent forandret.

Forsvarer han Syndere som forbrytere eller som undertrykkede?

Utfyllelse av det som er sagt før:

Jesus frelser oss ikke fra våre synder - men fra samfunnsformen; systemet, institusjonene, normene.

Det er det som truer dem, holder dem nede i støvet, uten en mulighet til å utfolde seg.

Kommentar angående Nestekjærligheten:

Man forholder seg ikke kun til handlingen (elske sin neste), men også til motivet bak handlingen:

(Sjalusi, hat, hevn, maktbegjær, seksuelt begjær - villedet og misforstått, eller som av og til: ekte kjærlighet).

- Gjør meg til Fri Borger i et Fritt land!

Ikke forsøk å redde meg ut av fattig-
dommen gjennom å snakke om Synd,
Ydmykhet, Lydighet, Selvkontroll eller
Guds Kjærlighet - for det er ikke det
jeg trenger!

I gamle dager reagerte man Moralsk på Homofili og Utroskap - det var en Moralsk trussel.

Man reagerte ikke på Gladiatorleker, Krigs-forbrytelser, mobbing, slaveri, Kvinne- og arbeiderundertrykkelse -

Hva nå om Synd ikke var det egentlige problemet?

- Elsk din neste som deg selv!

var rettet mot alles samvittighet,
eller i hvert fall mot undertrykkeren.

Nå, som Kristendommen er etablert,
er - Elsk din neste som deg selv! rettet
mot den undertrykkede.

For å vekke hans dårlige samvittighet
og slik utøve sosial kontroll.

Kristendommen er gjennom sin etablering
som samfunnsinstitusjon redusert til en
teknikk, brukt mot de fattige i Ånden

Grovt sagt kunne en nesten si at Kristen-
dommen burde brukes mot samfunnet i
dag.

Når de Fattige, Forslåtte og Utstøtte
Ikke mer lar seg Frelse - men i stedet
for begynner å stille krav:

Mister ikke Jesus Kristus noe av sin
betydning da, og var det virkelig det
Kristendommen var basert på?

Om den Kristne som kastes til Løvene i Colosseum, martret, forpint og torturert, forlanger ydmykhet og sier at Glede er en Synd -

til den sterke som undertrykker ham
(en over dem i sosial status) -

eller til den svake som er utenfor sam-funnet (en under dem i sosial status) -

Så er resultatet forskjellig:

Dette viser oss at i Kristendommen, og kanskje i all religion, selv om det er en spekulasjon, er bruken like viktig som verdiene i seg selv.

I dette ligger det Kristne systems svakhet.

Selv om det er en dobbelthet i det, så
tilgir man ikke mennesker for sine valg!

Jesus lærte de små og svake at de var verdt noe:

Er ikke det en innsats som fortjener en Evig plass
i Menneskenes Hellige Haller?

Jo, men likevel:

1: Gjennom å bekrefte at de var Syndere: bekrefte deres lave status i samfunnet, frelse dem fra deres Synd, det som gav dem den lave statusen - tilgi dem for den - hvilken fornærmelse!

2: Han frigjorde dem fra deres lave status i samfunnet gjennom deres egne verdier (Ydmykhet) - Nietzsche sier dette også et sted.

3: Som det er sagt før:
Han frelste dem gjennom Lydighet:
ikke til Romerne og Jødene - men til Gud.

4: De var ikke undertrykkede som trengte rettigheter - de var fortapte som trengte å forandre seg og sin livsstil.

5: Jesus frelser slavenes overtredelser - han straffer ikke Herrenes overtredelser.

Om Jesu mirakelgjerninger:

Jesus helbredet syke, drev ut demoner,
vekket døde:

men det er metodene som er gale -
underverker, på grensen til trolldom.

Ville ikke de syke og vanføre lyttet til
Rasjonalitet?

Kanskje evnet de ikke det?

Han talte til deres verste sider ---

Frelste dem gjennom sykdom - hvilket
paradoks!!!

Døde oppvekkes ---

Jesus gav oss, de fattige, utslåtte og elendige, en tro:

Han evnet ikke å gi oss virkeligheten!

Ville ikke en syk kureres mer av å forholde seg til ting som de er?

Å drive ut Onde Ånder fra besatte:

Det er og kun evne å hjelpe de lidende
gjennom overtro -

Å påføre dem egen irrasjonalitet som
hjelp -

Kanskje vil en viss irrasjonalitet hos de
fattige hjelpe til med å kontrollere dem,
og ettersom virkeligheten defineres
gjennom andre enn maktmennesket:
(Barnevern, psykiatri, fattige, hjemløse,
problembarn, barn og unge - alle mulige
sosiale kategorier) -
vil det å kontrollere dem, hindre dem i å
frigjøre seg (for hvem frigjør seg fra Neste-
kjærlighet) være bra.

Sagt i undring, som et tankeeksperiment,
kanskje mer om et enkeltindivid:

Vanlige mennesker - med irrasjonelle
ideer -

Uvanlige mennesker - med rasjonelle
ideer -

Kanskje dette er menneskenes egentlige
motsetning - ikke Godt og Ondt?

Begjæret skaper ideen -
og personligheten (Vanlig eller Uvanlig)
skaper begjæret -

Kanskje ville de Fattige i Ånden skapt helt
andre ideer?

For hva skal vel de med ideer om kvinnen
som Syndig fordi hun kan føde, eller ideer
om Jorden i sentrum for universet, eller
ideer om at Dinosaurene aldri har eksistert?

Med fare for å gjenta meg selv:

Jesus burde ikke tilgitt oss våre
Synder - men overvunnet ideen
om at det var en Synd.

Sagt om grunnlaget - ikke enkelt-
handlingene:

Den religiøse, systemet, beskytter
<u>seg selv</u>, gjennom å beskytte <u>andre</u>.

Beskytter <u>sin status</u> oppnådd i <u>vår
status</u> - som vanføre, elendige og
Syndere.

Å <u>frelse</u> er å <u>gi</u> <u>seg</u> <u>selv</u> <u>en</u> <u>rolle</u>!

Sagt om det Kristne samfunn, systemet:

I gamle dager var vi <u>ufeilbarlige</u> og <u>sto på vårt</u> når vi <u>vurderte feil</u> - nå er vi <u>ufeilbarlige</u> og <u>står på vårt</u> - men nå <u>vurderer vi riktig</u>!

Kanskje det er her hele feilen ligger?

Jesus døde for våre synder - men det er
et annet uttrykk for selvrealisering!!!

Synderen (den homofile, den drukne),
og den syke (den spedalske), frigjøres
fra sin sosiale rolle - og blir seg selv!

Gjennom å frigjøre oss fra vår synd, frigjorde Jesus oss fra vår sosiale status.

Dette var likevel en mislykket frigjørelse, for det var gjennom vår Synd, og dermed et rent levesett, vi ble fri fra vår sosiale status - ikke gjennom våre ressurser.

- Sånne mennesker skal ikke være med i vår forsamling!!!
  sier foreldrene til barnet.

Og lærer det dermed noe fundamentalt om Jesu Kristi budskap, eller kanskje slik det uvegerlig måtte bli brukt:

Man evner ikke å være slik som Jesus var - å spise med tollere og syndere, men støter de ut i stedet for, det er det naturlige.

Når Jesu budskap går fra å være opprør, revolusjon og frigjørelse, og blir etablert, da skjer det noe:

Uansett om man legger fokuset på Korsfestelsen, Oppstandelsen eller på forkynnelsen - skaper det sosiale skiller.

- Men Jesus spiste jo med tollere og Syndere!
  sier barnet.
- Ja, ja! Men det er jo ikke vi interessert i å høre om!
  Det kan jo ikke vi gjøre! svarer foreldrene oppgitt.

Og hvem vet, kanskje kan de ikke kalles utstøtte,
slik tollerne og synderne kunne. Men om de er det,
er de likevel ikke interessert:

For Jesu budskap om å Tilgis for sine Synder, Neste-kjærlighet og at Himmelriket er i våre hjerter, blir til vår sosiale gruppes selvforherligelse - deres bilde på seg selv, deres handlingsmønster.

Slik frelser Jesus dem - fra oss.

Jesu Korsfestelse og Satans Fall er begge den Kristne Kulturkrets sine største symboler på et krav om - rettigheter; å bli hørt, forbedre sine betingelser.

Ideen om at Jesus tilgav oss våre synder og at Satans fall var et resultat av et opprør, er en tolkning.

Det var det forholdet til den andre (Gud, myndighetene) gjorde dem til: slik de var gjennom andres øyne. Det som lå under var hele tiden et krav om nye samfunnsforhold.

Ikke du selv - men samfunnsforholdene var syndens årsak.

I og med at Gud nektet de første mennesker Kunnskap ved at de ikke fikk lov til å spise av Eplene i Kunnskapens tre; så kunne de ikke være maktmennesker ---

Adam og Eva var ikke maktmennesker - de var historiens første ofre - for undertrykkelse fra en autoritet, fra samfunnet, fra systemet.

Siden Kunnskap er makt må ikke Samfunnets elendige få den.

- Det er ikke Satan som er fienden,
  men myndighetene!

  Det er den egentlige trusselen mot
  samfunnets utstøtte.

Etter alle disse år med Hekseforfølgelser, Religions-
kriger og Korstog -
og fremdeles forsvarer de seg mot kritikk ved å,
frustrert og selvrettferdig, rope at:
- Det er Kjærlighet!
De er de som har grunn til å være de fornærmede -
over oss, fordi vi ikke forstår deres budskap.

Og hva slags budskap er det i å misbruke barn på
Kristne Institusjoner?
Hm?

Og videre:

Hvordan kan Kjærlighet feiltolkes så grundig at
den blir til krig?

Kjærlighet er selvbildet deres - handlingene,
det er en annen sak.

Kjærlighet er rettferdiggjørelsen - metoden for
hatet, metoden for overgrepet.

Og til slutt:

Evner den Kristne Kjærlighet å gi oss annet enn
Fordommer, Diskriminering og Seksuelle overgrep?

Svaret er, så godt som Nei -

De Kristnes Kjærlighet ble værende igjen i Colosseum.

Mange har nok erfart det:

En Prest har bedre argumenter enn en
Anarkistisk Opprører -

Men det er Løgn og atter Løgn uansett!

Presten misbruker sine Åndsevner til å
forsvare et råttent system.

Hvorfor skal den Lobotomerte Homofile
få høre igjen og igjen:
- Vi elsker deg og vi vil redde deg!

Har de ikke allerede gjort nok?!?

Historisk sett har de reddet oss gjennom
overgrep, disse Kristne - som alltid føler
behov for å rettferdiggjøre sin Kjærlighet -

Hvorfor skal man stole på en som må
rettferdiggjøre sin kjærlighet!?!

En forsøplet Alkoholiker vet bedre enn
disse Kjærlighetens Disipler!!!

Kjærlighet og Makt går hånd i hånd:
de er språklige og Åndelige synonymer.

Ikke den Kristne Kjærlighet -
men den U-kristne Elskov!!!

Det er den sanne Gylne regel.

- Hvorfor kan ikke du også bare gi opp din vrangvilje,
  og bare ta imot Guds Kjærlighet!!!
  spurte Presten oppgitt.

- På grunn av mine erfaringer, svarte Alkoholikeren
  stille.

Sagt nok en gang - mot Kjærligheten:

- Ville ikke også du tatt imot hjelp
   om du lå i søla og ropte av sult?!?

Bare om den som hjelper har et ønske
om å lindre min nød, og ikke ser på meg
som et problem som må fjernes.

Det har vært, og er, stor forskjell på at
Jesus oppvekker døde og at spissborgerne
i et klassesamfunn hjelper de nødlidende.

Og "Nødlidende", hvem er det?

Fattige eller alenemødre?

Hjemløse eller Utro ektemenn?

De som lider under klassesamfunnets urett,
fattige og hjemløse - eller de som truer det
samme klassesamfunnets maktstrukturer?

Jesus -
Ikke bare som tilgivelse og frelse
som gir Evig Liv i den neste verden -

Men også en tilgivelse og frelse som
frigjør deg fra din tilstand i denne
verden, den sosiale verden.

Angående Den Kristne Sannhet:

Det er mer Sannhet i en Undertrykkets personlige erfaringer, enn i en Prests urokkelige bevis.

Argumentene om at Mennesket er en Synder
som må tilgis for sine synder mot Gud, er like
mye et sosialt argument som et Åndelig argument.

- Du må frelses fra dine synder!

Undertrykker mennesker i et klassesystem like
mye som det frelser deres sjel fra Djevelen -

Si meg, så ikke de tidlige Kristne seg rundt i
Romerriket, blant slaveri, gladiatorleker og
elendige sosiale forhold?!?

Trodde de virkelig at Satan var problemet?!?

Men var ikke Jesus også en sosial revolusjonær,
samtidig som han frigjorde oss fra onde Ånds-
krefter?

Nei -
Kristendommen har fokusert for mye på Satan og
de Onde Åndskrefter, og for lite på Sosial elendighet;
det er dens natur.

Og var Jesus en sosial revolusjonær?
Neppe.
Jesu hjelp betyr lydighet -
Du får så lenge du får av oss -
Du skal ikke bli til noe på egen hånd -
du er noe gjennom vår hjelp!

Og hvordan beviser jeg dette:

Man er likeverdig med den Religiøse, og nyter hans fulle respekt, helt til han oppdager noe om deg:

(At du er Homofil, Alenemor, Skilt) -

Da er du ikke et Menneske lenger, da er du et objekt ---

Da må du -Frelses! ved å underkaste deg Gud, Jesus og Dem -

De “Hjelper” den de hater - til å slutte og være seg selv, og dette kaller de Kjærlighet!

Dette er Jesus som “Sosial Revolusjonær” i et nøtteskall.

Den Kristne “Misbruker” og “Feiltolker” Jesus
helt til noen kritiserer ham og hans tro -

Da forstår han, gjennom at alle lag i personlig-
heten skrelles av, til vi står igjen med “Den
egentlige Jesus”, “Kjærlighetsbudskapet”, og
“Den sosiale Revolusjonære” -

Han som gikk imot alle “Og så på Mennesker
som ikke var noe som en ressurs”!!!

Hvordan kan du kritisere ham?!?

Når kritikken bortfaller gjennom å raskt påvise
dette, kommer “Misbruket” og “Feiltolkningen”
på plass igjen.

Kristendommen er en spaltet personlighet:
<u>den kan aldri være noe annet</u>.

Den <u>egentlige</u> Jesus (han som ser på mennesker
som en ressurs), er dømt til å være et <u>forsvar</u> for
den <u>U-egentlige</u> Jesus:
han som “Misbrukes” og “Feiltolkes”.

Dette er den Kristne Sivilisasjons store tragedie.

All undertrykkelse rettferdiggjøres med
hva som er “Skadelig for Samfunnet” -

Kanskje bør Jesu betydning avgjøres ut
fra hvorvidt han representerte et opprør
mot den tidens samfunn eller en konser-
vering.

For han ble korsfestet, altså var det et
opprør - men ble han ikke uskyldig dømt?

Menneskene i hans hjemby ble glade når
de hørte at Messias hadde kommet, helt
til de kjente ham igjen:
da var det kun snakk om en Tulling, altså
var det et opprør - men kun overfor dem
som allerede hadde dømt ham?

De fattige og elendige fulgte ham - de så
ikke på ham som en Sinnsyk eller en For-
bryter; altså var det ikke et opprør.

Han var ingen mystiker, han var ingen
vismann, ingenting av det stemmer med
hvordan han så på seg selv:

- Jeg er ikke kommet for å oppheve, men
  for å oppfylle!

Kanskje er det riktig å si - det er begge deler,
men at Opprørernes rolle i Kirken har vært for
lite vektlagt; og at “Opprør kanskje ikke ender
med døden” (Korsfestelsen) - men med livet
(Oppstandelsen).

"Når Menneskesønnen kommer og betaler
alle etter sin gjerning" -

Alkoholikerens "Gjerninger" vurderes ut fra hans status ---

Det samme er det med den Sinnslidende, utlendingen og bygdetullingen:

Ondskapen ligger like mye i Statusen.

Det ligger en hel Verdenshistorie av overgrep i det Bibelske utsagn om å "Betales etter sine gjerninger".

En nøye definisjon er nødvendig før "Betalingen" finner sted.

Jesus tilgir oss våre Synder -
men det er Samfunnet som
ser på det som synd (Homofili),
eller har skapt det (Kriminalitet):

Og hvorfor skal vi tilgis, ansvarlig-
gjøres for noe andre har gjort mot
oss?

Angående de to ulike syn på Hvem Jesus var:

Det Åndelige:

Jesus Frelser det som er fortapt og gir det tilgivelse for sine synder, slik at det får Evig Liv -

Det er fortapt fordi det har Syndet, og Synden er å gå utover Sosiale Normer, eller for å si det på en annen måte: Samfunnet har fordommer mot deg - altså er det ikke Synd, og frelsen er et overgrep!!!

Så mye om det Åndelige aspekt ved Jesu virke.

Det Sosiale:

Jesus ble dømt for Oppvigleri, og blir dermed av mange, med rette, sett på som en Sosial Revolusjonær - en som brøt ned skillene mellom folk, i en tid da de var altfor tydelige.

Men det er ikke Våre Synder som skaper skiller mellom oss -

Men han oppfordret jo oss til Nestekjærlighet; det er da noe? Kjærlighet river vel ned skiller?

Feil. Det får motsatt funksjon:
Kjærlighet klarer ikke å overvinne fordommene, det mørke grumset kjemper imot, og kjærligheten blir metode for grumset, fordommene.

Men kan man ikke si at Jesus faktisk hjalp mennesker uten Rettigheter; uten noe bakenforliggende?

Ja, men likevel:

Han hjalp dem som andre hadde fordommer mot -

Samfunnet bruker Jesus for å hjelpe dem som de selv har fordommer mot.

Der ligger min kritikk.

Derfor hjelper de både Jordskjelvofre og lobotomerer de Homofile.

Det er ikke våre Synder som skaper skiller mellom oss - men våre fordommer ---

Jesus burde ikke tilgitt oss våre Synder, men våre fordommer.

Det kan også godt hende at Kristendommen en dag omtolkes til dette:

Når man ikke lenger kan tolerere at Jesus fordømte Homofile (til Mann og Kvinne skapte han dem), så må man, om man vil beholde det kulturelle bildet av Jesus, og det vil man, for enhver pris, som vår frelser, som det ytterste moralske eksempel, som oppdrager, som samlende faktor.

Man kvitter seg ikke med Jesus - men med hans moral.

Den etablerte spissborger kan bare forholde seg til dem som er annerledes fra ham, gjennom å "Hjelpe":

De han "Hjelper", må aldri, og kan aldri, bli likeverdige med ham - da rakner hans virkelighet.

Her ser vi Jesu budskaps dobbelthet og tragiske grusomhet:

Jesus hjalp -
men hjalp han på samme måte som Spissborgeren, for å underkue?

Og en ting til:
Jesus ver en flyktning ---

Han flyktet med sine foreldre til Egypt for å unn-slippe en dødelig fare ---

Altså var han selv en av dem som Spissborgeren aldri kunne ha akseptert som likeverdig med ham ---

Spissborgeren ville ha "Hjulpet" Jesus --- !!!

Ser man denne Historiske konsekvens!?

La oss avskaffe ideen, denne så altfor Europeiske Ide om hjelp, og erstatte den med:
Oppreisning.

Den første vil holde nede, den andre vil gjøre likeverdig.

Den Kristne kan skamme seg over seksuelle følelser
- men føler ingen skam over fordommer.

Den kristne skam, som for en god del er hele religionens grunnlag, er rettet mot de gale tingene.

Nok et argument mot Jesu revolusjonære virksomhet:

De som truer Jesus truer samfunnets pengeinteresser ---

Jesu omsorg for fattige er et annet ord for Næringslivets Interesser ---!

Jesus er et Multi-nasjonalt foretak.

Adopsjon, drive ut onde Ånder, hjelpe sinnsyke;

Alt er rike, hvite menneskers overgrep mot proletariatet.

De hjelper ikke - de har en egeninteresse:

Den de "hjelper" er et problem, en byrde, et uroelement -

Du skal ikke hjelpe - du skal respektere!
Det er mitt første bud.

Sagt om de Kristnes selvforsvar:

- Det er ikke sånn de Kristne ser på seg selv. Da hører jeg heller på det de har å si om seg selv!

- De Kristne er vel ikke Ofrene? Hvorfor hører du på det en overgriper har å si til sitt forsvar?

Den som er imot Gud, Kongen og Fedrelandet,
er egentlig imot Samfunnets rett til å definere ---

Og Samfunnet, hvem er det?

Jo, Spissborgeren - det vil si sosiale fordommer ---

Når man studerer William Blakes illustrasjoner til “Den Guddommelige Komedie” og ser alt de forestilte seg ble straffet av forbrytelser mot Gud -

får en det inntrykk at den Moralske følelse av Urettferdighet var sterk, men den Moralske evnen til å avgjøre hva som var Urettferdig, var ikke like sterk.

Mine Handlinger sender meg til Helvete,
men mine Erfaringer sender meg til Himmelen.

Forestillingene om en straffende Gud og en
Kjærlig Gud, og en alminnelig Moral, har
forenklet forestillingene om Godt og Ondt:

til å dreie seg om Gutter med langt Hår
i stedet for komplisert Juss.

Og er det noe de Fattige i Ånden trenger,
så er det kompliserte forestillinger om
Rett og Galt;

ellers dømmes alenemødre, nøkkelbarn,
sirkuskjemper.

Jesus ville frigjøre oss, men heller ikke
han hadde klart å frigjøre seg ifra følelsen
av at vi, de fattige og urene, hadde gjort
noe galt ---

Hadde de Tempelprostituerte gjort noe galt,
eller var de ofre for andres Ondskap?

Man må ha det helt klart hva det var de ble
løst ifra:

det har vi aldri hatt, dermed blir følelsene
overfor de Tempelprostituerte blandede:

både forakt og medlidenhet.

Makten har alle Argumentene, og de
Argumentene, de stemmer;

men vi Fattige i Ånden, vi har -
Rettferdigheten.

I det ligger den egentlige motsetning.

Angående Det Nye Testamentes Synderegister:

Sjalusi:
som Synd, eller som Fordom?

Løgn:
som Synd, eller som Maktovergrep?

Om Kristendommens og dens samfunnstypes hjelp:

Det er en fare ved å holde fast på sitt bilde av den syke, binde ham til din egen stand og status, en behandlingsmåte, en måte og møte ham på, se ressursene hans på:

Samaritaneren kan ikke være den eneste den syke forholder seg til.

Han burde i det store og det hele ikke gis en status av Samaritaneren, av “Hjelperen” - men av sitt mål, sitt behov.

Selvmotsigende Hyklere!
Det er alt dere er!

Dere bruker -Kjærlighet! som argument
mot Tyranner og Djevledyrkere, og så
står dere og roper slagord mot Homofile.

Hvorfor skal jeg høre på dere!

Dere har null selvinnsikt!

Om man frelses av Jesus som hadde kommet for å "Frelse det som var fortapt", så frelses man på hans premisser:

Man forventes å "Gå bort og ikke synde mer" -

Han stiller krav til frelsen - sosiale, verdslige krav.

Kunne man forlangt det samme av en man frigjør fra Undertrykkelse, annet enn at de ikke skal undertrykke selv?

Derfor frigjorde Han dem ikke fra Undertrykkelse.

Jesus kjente ikke til Moderne prinsipper for å behandle vanføre, syke og døende -
han måtte frelse dem fra deres "Synd" gjennom å stille krav om ikke å Synde mer.

Alkoholikeren som trøster seg selv med at han
“Har sin egen Gud”, lærer oss mer om Gud og
Religion enn tusen utdannede prester -

En Gud hinsides Borgerskapets sosiale fordommer
og klassesamfunnet.

I Jesu budskap om å “Frelse det som er gått fortapt” ligger det tusen skjulte muligheter for groteske overgrep:

For den Psykiatriske pasienten, alkoholikeren, den hjemløse, den foreldreløse og den homo-file -

alle er de “Gått fortapt” er de ikke, etter den ordinære spissborgerens fordommer?

Jesus hjelper de nødlidende, de som ingen
bryr seg om - de som er gått fortapt:

(Psykiatriske pasienter, barnevernsbarn og
alkoholikere) -

Men hjelpen hjelper ikke, for de har ikke
gode nok metoder!!!

Jesu frelse av "Det som er gått fortapt" er
uansvarlige eksperimenter; undertrykkelse
av vanlige synderes begjær, som de fortrenger,
og som dermed slår ut i Ondskap:

Jesu frelseslære fører til at Synden ikke forlater
denne verden.

Den gjør oss mer Onde enn vi allerede var.

Jesus og de første kristne hjalp de fattige, Ja vel -
men i det øyeblikk du blir hjulpet er det ikke lenger
du som definerer deg selv og hva du er -

det er din status som "Nødlidende" som avgjør hva
du er - det er alt du er ---!!!

Og ønsker du å kontrollere og definere prostitusjon
må du hjelpe de prostituerte -

ønsker du å kontrollere og definere psykiske lidelser,
og gjennom det kontrollere og definere uønsket atferd
- må du hjelpe de psykisk syke -

det er et prosjekt bak all "Nødhjelpen" -
en agenda ---!

Virkeligheten defineres gjennom bestemte grupper
(Barn, utstøtte) og du må derfor kontrollere og
definere dem for å kontrollere og definere andre
i virkeligheten du har fordommer mot.

Jesus ville ikke hjelpe Synderen - han ville definere ham.

Det hjelper ikke med “Menneskekjærlighet” som Emmanuel Swedenborg uttrykker det i “Det Nye Jerusalems lære om Menneskekjærligheten” - det er hva som blir definert som “Til felles nytte” for medborgeren, samfunnet, fedrelandet og menneskeslekten, som er avgjørende.

Er sosial ulikhet og manglende rettigheter “Til vårt felles beste”, så vil det være “Menneskekjærligheten” de fattige og utstøtte utenfor byporten må underkaste seg.

Kampen mellom Gud og Satan preges av dårlige definisjoner:

av hva som er kjærlighet, av hva som er synd, av hva som er Guds Vilje.

Den Psykiatriske Pasienten tenker i sitt stille sinn:

- Mon tro hvordan de ville reagert om jeg hadde hjulpet dem ---?

De ville reagert med vill aggresjon, er svaret.

For den som hjelper, kontrollerer og definerer - dette vet de, legene som lobotomerer den Gutte-gærne Jenta.

Dette var den Sivilisasjon Jesus grunnla med sitt revolusjonære budskap.

Uten “Medlidenhet” måtte de ha - forfulgt oss.

Samfunnet sier at Rasister utnytter arbeidsledig
Ungdom og lignende -

Kunne man ikke på samme måte si at Jesus
utnytter de fattige?

Jesus sa:

“Den som har sett meg, har sett Faderen”.

Vet du hvordan Jesus var så vet du hvordan Gud er. Og om Jesus hjalp de fattige, så kan vel ikke Gud være en gledeshatende diktator?

Det hele avhenger av Jesu rolle som lege:

Var han Mirakelmann, sto han i ledtog med djevelen eller brukte han reelle metoder for å helbrede syke mennesker?

Og om nå Jesus ønsket å hjelpe de fattige, måtte han gjøre det gjennom Lydighet og Ydmykhet?

Er dermed Lydighet og Ydmykhet Faderens ansikt?

Jesus forsvarte og gav de fattige rettigheter i
Bergprekenen - noe av det mest sublime som
er sagt, ja vel.

Og med det dannet han grunnlaget for hele vår
sivilisasjon.

Men når en sivilisasjon skal grunnlegges må det
være en sosial orden, et rettsvesen, et politisk
system -

og hvem er det som sier at de fattige kommer
godt ut der?

Har de noen gang gjort det?!
Kan de gjøre det?!
Må ikke de kreative, initiativrike og de med leder-
evner automatisk ta en god del av kontrollen
over den nystartede sivilisasjonen - og må ikke
dermed en god del defineres ut fra deres inte-
resser?
Som er - penger ---?
Hm?

I Gustave Dores Illustrasjoner til “Den Guddommelige Komedien” ser vi “The Empyrean” - en snøhvit Rose av sjeler i en hvirvel av lys i Paradiset, og en tenker, bedrøvet:

Så vakkert, og samtidig så nådeløst - dette er belønningen for å ikke være Ulydig mot Gud!

Og hva er å være ulydig mot Gud?

De fattige og utslåttes Handlinger, i et intolerant og dømmende samfunn - eller kanskje like mye deres status, deres sosiale status?

De straffes altså i Helvete for å ha vært utsatt for andre trangsynte menneskers nådeløse dom, i et samfunn som ikke kunne forsvare dem ---!

Og dette fremstilles som et svart og hvitt valg mellom Himmel og Helvete, hvor det ikke finnes noen gråtoner!!!

Himmel og Helvete som evig belønning eller evig straff er kun bekreftelsen på og sementeringen av de jordiske maktforhold, de sosiale roller -

Fortsettelsen av Jordens Rase, klasse og Kjønnskamp -

Det endelige skillet mellom mennesker som ikke kan omgjøres, men er evig ---!

Gud er ikke en som forener, men en som skiller.

Dette bekreftes av Jesus:

Bror skal stå mot bror og søster skal stå mot søster -

Og den som har "Sett Jesus har sett faderen".

Og om Jesus tvinger mennesker til å skille mellom hverandre - så gjør Gud det også.

Dommedag, Himmel eller Helvete, er ikke en dom over dine handlinger, men en dom over din sosiale status - det i deg som de kunne bruke som grunnlag for å skille ---!!!

Jesus hjelper de svake og forsvarsløse - men
kun så lenge de er svake og forsvarsløse ---!

Forsøker de å klare seg selv og frigjøre seg ifra sin rolle, for det er nettopp det det er, blir de møtt med aggresjon ---

Her ser man hva Jesu Omsorg fører til:

at man utvikler en eierfølelse overfor andre mennesker ---!

Og dette er innholdet i Bergprekenen - grunnlaget for hele vår sivilisasjon!!!

Mitt kanskje mest vektige argument mot "Nestekjærligheten":

"Nestekjærligheten" er kun noe positivt og oppbyggende så lenge det er du som elsker ---!

Den som elsker - definerer virkeligheten.

Om en Hvit sier til en Svart "Du er like bra som meg", så tar han med sin liberale holdning, utgangspunkt i seg selv - og spenner dermed ben for hele sin argumentasjon.

Jesus - med sitt budskap om å "Elske din neste som deg selv", tar utgangspunkt i ham selv.

Han definerer andre, fordi han er den som virkeligheten defineres ut av - fordi han med sin handling: "Jeg elsker deg og bryr meg om deg", sier noe om den andre; skaper et utgangspunkt som han må skape seg selv ut av.

Alle som Hater eller Elsker gir oss et utgangspunkt som vi må skape oss selv ut - på deres premisser.

Da Keiser Konstantin erklærte Kristendommen som Statsreligion i Romerriket, sluttet den å handle om "Kjærlighet" - og ble metode for Samfunnets penge-interesser, og enkeltindividers utladning for sosiale fordommer.

Kjærligheten drukner - den er et historisk offer for krefter i samfunnet, egoistiske, intolerante, psyko-patiske krefter.

Det er ikke Satan, Hedningene, Kommunistene eller Vitenskapen som er den største trusselen mot Kristendommen, men at de fattige begynner å hjelpe seg selv - i stedet for å bli hjulpet ---

Hvem trenger da Jesus?

Men Jesus sa jo:
"Gå bort og synd ikke mer" -

Mennesker er altså selv ansvarlige for
sin fremtid, sin lykke, sin frelse.

Jo, men:

Premisset de skaper sin fremtid og lykke
på er å ikke synde - å adlyde Samfunnet.

"Gå bort, og frigjør ofrene fra sosial under-
trykkelse", burde Jesu ord egentlig ha vært.

Mange har forsøkt å ugyldiggjøre Jesus og Hans budskap med argumentet om at “Han var Gal” - til det svarer de ulike Religiøse grupperingene innen Kristendommen at de “Gale profetene” vanligvis blir avslørt etter en stund, og at om Jesus var Gal, ville ikke så mange fulgt ham.

Altså konkluderer vi med at Jesus var Normal.

Hele Kristendommen og -Kjærlighetens Religion!
er basert på et ujevnt forhold mellom Vanlig og uvanlig ---!

Det er ikke snakk om “Kjærlighet overfor vanskelig-stilte”, som motsetning til Hatet - men om Biologiske, Sosiale roller ---!

Nedarvede roller ---!

Jesus var Jøde -
Kunne ikke Anti-Rasistene ha hjulpet ham ---?

Hvordan ville Jesu -Oppreisning! av syke og fattige fortonet seg da?

Hele den Kristne Bevissthet og Personlighetstype er - sosial, ikke Åndelig ---

- Faren din er en Alkoholiker så deg snakker vi ikke med!

Hele den Kristne -Nestekjærlighet! utspiller seg innenfor de Sosiale Samfunnsroller ---!

- Du er en løsunge, så du må ikke tro at du kan lære oss noe!

Den Kristne, med sin såkalte Kjærlighet, dømmer gjerne Barn av Alkoholikere - fordi Hans Moral er ikke Åndelig, den er Sosial ---!

Kjærlighetsbudet, slik det egentlig er:

- Elsk din Neste ut av den status Hans Samfunnsrolle har!!!

Jesu hjelp til de Fattige, uttrykker ikke en Moral -

men Mennesketyper og Samfunnsroller ---!

Altså, en Konserverende struktur.

Som det er sagt før av en annen som skrev, sier Evangeliene lite eller ingenting om Frelserens Psykologi -

Men de sier at han hjalp folk, og de oppsøkte ham for å få hjelp -
sier ikke det alt om hva slags menneske han var?

Videre kunne han vel ikke vært Homofil, rasist, hykler - for det går imot budskapet hans, og da ville vel ikke folk oppsøkt ham?

Nei, Jesus måtte vært en real praktkar.

Men ingen Moderne Filosofer som vi vet noe om slipper unna med det.

De har en Psykologi, og dermed en diagnose ---!

Han var Homofil, Han var Mannssjåvinist, sier vi og avviser hele forfatterskapet deres uten å ha lest et ord av dem.

Skulle det nå ikke være mulig å føle det på samme måte overfor Jesus?

Religion - det er at de Irrasjonelle, aggresive, trette og redde skal være Inkluderende, og redde vår ære ---

Kan det ende med noe annet enn en blodig Dommedag, hvor en står til knes i blod og avføring?

Presten forkynner -Tilgivelse og Nestekjærlighet!
fra prekestolen:

men det er ikke nødvendigvis et handlingsmønster,
men en rettferdiggjørelse for det handlingsmønsteret
du allerede har.

Den Kristne ønsker ikke at de svake, de fattige i Ånden, skal styre:

- Hvem tror du da skal bygge teatrene, universitetene, katedralene - hvem skal da fylle museene med innhold?

Og alt jeg som gjennomsnittsmenneske kan si er:

- Kanskje de fattige i Ånden ikke kan bygge Katedraler, men Moral kan vi bygge helt på egen hånd! Bare ikke bruk oss som argument når dere bygger Imperiene deres!!!

Jesus frigjorde oss fra sosiale autoriteter -
men gjennom at vi var syndige ---

Hvilken psykologisk feilkobling!

Hva er Kristendommens store Moralske brist?

Den fattige skal hjelpes, men ikke kureres ---
og den svake skal aldri bli til noe -

Og hvorfor er lydighet en forutsetning for hjelp?

(Kristendom, Psykiatri, Kommunisme).

Nok et poeng angående Jesu påståtte -Galskap! :

Det står i Det Nye Testamente, hevder de, ikke bare hvordan Jesus så ut, men også hvordan han var som person.

Enhver mirakelmann i dag kan vel helbrede lamme med håndspåleggelse - men det gjør ham vel ikke til en feilfri kjernekar?

Kristus erstattet de store Verdensrikene (Babylon, Egypt, Hellas, Rom), med en ny verdensordning - sin verdens-ordning, som angrep slaveriet ---

Men Kristendommen ble snart gjort om fra en praktisk lære om “Kjærlighet til din Neste”, til moralbegreper og maktstrukturer -

som ikke angrep slaveriet mer, men selv ville ha penger.

De fordømte prostituerte og homofile i stedet for -

Kristendommen var ikke en ny verdensordning, men et nytt argument for den gamle verdensordningen!

Jesu Kjærlighetsbudskap var revolusjonært, og
rev ned skiller:

men dets brist var at de fattige og utstøtte ikke kunne styre selv, men kun hjelpes til å leve godt innenfor de rammene som de Moralskes samfunn gir - og de Moralske, det er Jesu andre budskap, og det er en motsetning til det første.

Mannssjåvinisten må hjelpe den frigjorte Kvinnen, og Presten må hjelpe Heksen -

I det ligger Jesu læres egentlige svakhet -

Her slutter mine nedtegnelser.

De første Kristnes Utmattelse over å være forfulgt,
ble overveldet da de under Konstantin ble gitt all
Romerveldets makt og Rikdom ---

"Døde for våre Synder", ble nå tolket fra Perspektivet
"Sterk" i stedet for "Svak" ---